

mænd ikke ere meget tilbøjelige til at underkjennde, hvad en underordnet Embedsmand har gjort; en Mand af Befolkningen maa have en stor Ret for sig, naar den overordnede Autoritet, her Amtmanden, skal underkjennde en Handling af den underordnede Autoritet, Politivirigheden. Men Sikkerheden søger jeg nærmest deri, at vedkommende Politivirighed er sig bevidst, naar han handler, at den Paagjældende har Ret til at forlange den imod ham brugte Fængelsesmaade undergivet Amtmandens Bedømmelse; Bevidstheden herom vil, efter min Formening, have den Indvirkning, at nogen større Sikkerhed derved vil opnaaes. Naar den ærede Rigsdagsmand (Klein) nu har sagt, at man ikke behøver at indsætte en saadan Bestemmelse i Loven, da det, som derved skulde opnaaes, nu allerede findes Sted, saa er jeg jo forunderlig stillet, thi det er netop den ærede Rigsdagsmand, som har indgivet mig denne Tanke. Han sagde nemlig under første Behandling, at naar man vilde bestemme, at de omhandlede Dvirigheds handlinger skulde kunne indankes til Paakjendelse af en højere Autoritet, skulde han ikke have Noget derimod; — efterat han saaledes har vist mig Veien, har jeg stillet mit Forslag, og nu siger han, at det ikke behøves; men jeg troer dog, at det behøves. Det kan gjerne være, at en Person, hvem et Tilhold er givet, kan henvende sig til Amtmanden — i Danmark er det jo ikke Noget forbudt at henvende sig paa højere Steder, naar man troer at have Grund til at bevære sig over de lavere Embedsmænd — men jeg troer netop, at det vilde være godt, om Sligt udtales i selve Loven, thi deraf vil den Paagjældende see, at han i saa Henseende har en Ret, medens det vel kan være, at de, der i det Dieblit, hvorpaa det kommer an, staae ham nær, maaskee ikke ville fortælle ham, at han kan henvende sig til Amtmanden. — Det er ogsaa godt for Amtmanden, at det staaer i Loven, idet han deraf seer, at man har Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, og at man stiller ham op som et Bærn imod Vilkaarligheden, ogsaa mod Politivilkaarligheden, deri maa der efter min Mening ligge en sær Opfordring for ham til at tage sig mere af Sagen, end han maaskee ellers vilde gjøre. Jeg troer, saaledes, at det vil være godt for

alle Parter, saavel for den Paagjældende, der faaer Tilholdet, Dvirigheden der giver det, som for Sikkerheden i det Hele, om mit Ændringsforslag bliver vedtaget, hvis Forslaget af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds forkastes.

S. Müller: Jeg anseer det foreliggende Lovforslag som et stort Gode, ikke blot fordi det i en væsentlig Grad formilder Straffen for Røsgængerer og Betleri, men og fordi det indeholder klare Bestemmelser om Afstiftigt, som før ikke var saa ganske klart; jeg vilde imidlertid ansee det Gode, som kunde bevirkes ved Loven, for i en meget væsentlig Grad forringet, saafremt de stillede Ændringsforslag skulde blive vedtagne, og dette gjælder især om Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 4. Da imidlertid en foregaaende æret Taler, min høitærede Collega, allerede har drøftet dette Punkt, kan jeg i det Hele taget henholde mig til, hvad han har udtalt. Hvad § 1 angaaer, skal jeg kun ganske kort udtale, at Hovedsagen ved denne Paragraph navnlig er den, at man ikke tør ansee Retsikkerheden for saa betrygget uden denne Paragraph, som den vil være med samme, og at heller ikke de Individider, som man søger at beskytte mod Vilkaarlighed, virkelig opnaae et Gode, naar denne Paragraph gaaer ud. Naar en æret foregaaende Taler har sagt, at der herved bliver Fare for Folk, der reise i lovlige Grænder, at de kunne blive arresterede og underkaste andre Ubehageligheder, da er det ganske vist, at Sligt kan skee, men det er jo Noget, som gjælder den Dag idag; vi kunne jo ikke vide, om vi her, naar vi ere komne udenfor Porten, kunne blive arresterede; det er en Selvfølge, at en Magt kan misbruges; men det gjælder overalt, hvor nogen Magt er nedlagt, og deri maae vi finde os, saafremt vi overhovedet kunne finde os i at leve i en ordnet Stat.

Jeg skal bestræbe mig for ikke at være altfor juridisk, uagtet det maaskee vilde falde mig lettere at tale om juridiske Materier end om reent praktiske. Naar det ærede Medlem, som har stillet Forslaget under Nr. 4, har foreslaaet, at Politivirigheden skal her handle i Overeens-